

דברי הכפר

בעלון המחברת הגלוי ביותר בארצנו כתב גרשון מ.
כחבה מעורפלת, אבל אפילו אני, המדכיבה משקפיים,
הרגשתי בחיבה המבצבצת בין השורות, ובדלקתי
למשפט הסיום: חבל שאי-אפשר לנגן לעלון.
אולי לנגן לו קשה, אבל לשיר אפשר ורצוי.
ובכן - - -

לך אשיר עלון עליז
עלון חושף, עלון מרגיז,
ביטוי של התלבטות.

עלון כואב לדור חושב,
בוהן, מתריע ונועב
רוחה של התמרדות,

אולם -
אל תפתח להשתנות,
אל תחפש תמיכה
בחוץ.

לנו חשוב עלון מרגיז
עלון פזיז, עלון עליז,
המפרסם גשטות!

באהדה
אנגה

מס. 798
ח' בטבת תשמ"ב
24 בדצמבר 1982

דברים ליד קברת של אסתר ויטהם ז"ל

(ל' בכסלו תשמ"ב 16 בדצמבר 1982)

אסתר ויטהם, בת שישים בלבד היית, כשאתחול הלכת ממנו לעולם של אמת. איך נזכור אותך כאן, בתוך הישוב הזה?

אישה קטנה ושקטה, אשתו של ג'ים הגדול, שאליז היית נשואה ארבעים שנה. אמא של קני וברוס ואלן, של אבלין, יהודית ורודני, של טרי, דוד ושל אדי. מה אנחנו יודעים על חייך? לא מספיק, ועכשיו נלמד רק מאלה שהכירו אותך היטב.

החברות שאיתן עבדת מספרות שהיית אישה טובת לב, שלא יצאה מילה של רכילות מפיה. יש אומרים שבתוך המשפחה המלוכדת שלך את היית הציר המרכזי, הדבק המלכד... אישה בעלת רצון.

לארץ רחוקה נדדת עם ג'ים, החייל האוסטרלי של ימי המלחמה, ושם באוסטרליה שהית עלימו ושם ילדת לו בנים ובנות - וחלק מלבך נשאר כאן בארץ. ויום אחד קמתם, ונקרתם, וחזרתם הביתה. איך עושים את זה?

ובשנים האחרונות ראינו אותך מתמודדת עם מחלות שונות. ובמיוחד בשנה האחרונה, כשעברת ניתוחים והכאבים גברו, למדנו להכיר אסתר ויטהם אחרת, זאת שאולי תמיד היתה מוסתרת מתחת לפני השטח: אישה אמיצה שלא נכנעה לחוליה, שנאבקה עד לרגע האחרון ושמרה על צלם אנוש. זוהי גבורה אמיתית.

בישוב קטן כמו שלנו כל אחד הוא חלק אינטגרלי של תמונה חברתית מורכבת. הליכתך ממנו, אסתר, משאירה את חברתנו עניה ועצובה יותר.

יהא זכרך ברוך.

א ר י ק

מה נשאל?

* לחיים, חברנו הוותיק החדש (אבא של שאולה) יט עבודה מעניינת - ככה, להתחלה. ביקשו ממנו לרכז את כל החלטות האסיפה שהחליטו בכפר הנשיא במשך השנים האחרונות! אין דרך יותר טובה להכיר את החברה שלנו.

* ואם כבר מדובר באסיפה - שוחרי המוסיקה הקלאסית אצלנו העדיפו, ביום א' האחרון, לשמוע את הקונצרט החגיגי שהיה משודר מהיכל התרבות - והיו כאלה שגט הקליטו. חבל שעדיין אי-אפשר - אצלנו - להסריט את האסיפה בורי-דיאור. היינו יכולים לעשות עסק בהחלפות!

* שלום ולהתראות לחנן והגר, שמתחילים את דרכם בעולם הגדול בחו"ל השבוע. תחנה ראשונה - אוסטרליה, כמובן.

* יעלי בולשינסקי הקטנה מחלימה מניתוח אפנדיציט בבי"ח פוריה, כמוה - מתאוששים אחרי ניתוחים: אלן איסטון ואיזי דיבון, לכולם - שתשובו מהר הביתה, בריאים וכמעט שלמים.

* בני כיתות י"ב יצאו לסמינר בנושא "ציונות" במיצפה שלם. אברי שלנו מדריך אותם במשך כל השבוע.

* מדור הספורט

במסגרת "נופשון" בטבריה השתתפו מספר זוגות מכפר הנשיא בתחרות ברידג' השבוע. יש לציין שהזוג נמיינוב-לוי זכה במקום ה-9, וזה מתוך 180 (!) שהשתתפו. כל הכבוד!

חברינו, שהם חלק מקבוצת הרגבי של הגליל העליון מספרים ש כ מ ע ט ניצחנו את העוגן בשבת. היה קרב קשה, אך שקלל. נו, אולי בפעם הבאה.

אחרון אחרון הכיב ובאמת מישחק אהרון לפני פגרת החורף - קבוצת הכדורסל שלנו נשארה ללא הפסדים גם אחרי המישחק נגד גדולת ביום ראשון. ניצחנו בהפרש של 19 נקודות.

* לשריטה, שחזרה מארגנטינה הסוערת - ברוכה הבאה ונשמח לשמוע רשמים גם על דפי 'דברי הכפר'.

* בשעה טובה וכמעט מוצלחת הגיעה המדפסת החדשה והמשוכללת של המחשב. היא יודעת לכתוב הרבה שפות - צרפתית, גרמנית, ספרדית ואפילו יוונית! רק עברית היא לא כותבת התקשרנו עם I/B/M שיש לנו מזמנת בתקן 'עולה חדשה' שלא יודעת עברית. קיבלנו תשובה לעניין: "תשלחו אותה לאולפן!" טוב שעדיין יש לנו הומור...
א ל ז ה

מהג'ג'י המוער כח

בזמן האחרון פוקדת אותנו שורה של אסונות טבע: מכונת השכפול הולכת בעקבות נורמות של עובדי המדינה ושובתה (ספק שובקת); מכונת ההדפסה משתעלת, מפספסת, ולפעמים מתעלמת מן האצבעות הלוחצות על המקלדים; שורת המעטרים נעלמת - מי למילואים, מי לבדיקת לחץ-דם או ספירת מלאי הכדוריות הלבנות, מי לשמירת אולקוס, וכו'.

ואת התוצאה קיבלתם בגליון האחרון של 'דברי הכפר' שקשה היה לקרוא בכלל, מבטיחים לנו שבעתיד הקרוב נעבור לעידן ה'אופ-סט'! הבטחה שבוראני עולה בקנה אחי עם אתחלאת דגאולה, אבל מי יודע - בארץ בה הניסים הם מופעה יום-יומית - הכול יתכן.

יש שבועות שאין חומר ואז מגרדים מכל הבא ליד, כדי שיהיה בידיכם יותר מצרור דו"חות, ויש שבועות שפתאום כולם כותבים וזה "חייב להיכנס השבוע" - ואנחנו עומדים בפני בעיית גליון שמן מדי. ואם משהו לא מתפרסם השבוע - עם הכותבים הסליחה.

שבת שלום

א ר י ק

תודה רבה!

לכל בית כפר הנשיא - תגובות אחדות של נכדים (שלא גרים במשק)
אחרי חנוכה - אילנה, איה, אורי - שרון וקרן ליפא - לביא וכפיר;
"כ"ף, עכשיו אנחנו נשחקים בגדלים, תודה רבה."
"תודה רבה מי אילנה, איה ואורי בעד המתנות." (נכתב בתוך לב גזור)

"לבית כפר הנשיא שלום!

אני מודה לכם מאוד על הטובים ששלחתם לי ולקרן שלחם זפר. אני מאוד שמחתי לקבל ממכם טישים ושהטושים היו יפים וצבעם של הטושים מפליא אותי. אני מקווה שאצלכם החופש לא משעמם, לי בכלל לא משעמם אלא כ"ף בחנוכה.

שלום

זמני

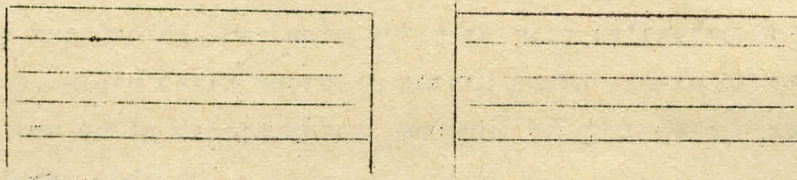
שרון ליפא

וקרן

אֵין חַנִּיָּה

"אֵין חַנִּיָּה" מְכַרֵּז תַּמְרוּר טְרִי, בְּדֶרֶךְ לַצְרִיף הַעֲתִיק וְהַמֵּת-קֶלֶף, הַמִּשְׁכֵּן אֶת מַחְפֶּרֶת הַקּוֹנְפִקְצִיָּה, מֵאֵז שֶׁבָּנוּ אֶת גֵּן הַיְלָדִים בִּשְׁנַת אֵיקֶס. כִּשְׁתֵּי-קֶרֶבֶהי הַבְּחִנְתִּי בְּשִׁינֵינוּ לִים מִפְּחִיעִים. תְּרִיסִים בְּצִבֵּעַ נַחוּשֶׁת, קִירוֹת לִבְנִים כְּשֶׁלֶג - מִדְּרַכַּת בְּטוֹן רַחֲבָה לְאוֹרֶךְ הַמִּיבֵּנָה. מִמֶּשׁ אֶרְמוֹן!

אֲנִי דוֹחֶפֶת אֶת הַדֶּלֶת, שֶׁאֶף הִיא עֲבוּעָה, וְאֶחָה הַחֲבֵרוֹת הָאֲחֵרָאִיוֹת (שְׂרוּצָה בְּעִילּוֹם שֶׁם מִטְעָמִי צְנִיעוֹת), מִקְדַּמַּת אוֹתִי בְּמִילִים אֱלֹהִים: "רֶק אֶל תְּגִידִי 'אֵיזוֹ מִיִּדְרָכָה יִפֶּה עֲשׂוֹ לָכֶם' - לֹא עֲשׂוֹ לָנוּ. עֲשׂוֹ אֶת זֶה כְּדִי שֶׁהַיְלָדִים יוּכְלוּ לֵלֶכֶת בְּנוֹחִיוֹת מֵהַבְּחִיִּים הַחֲדָשִׁים לְבֵית-הַיְלָדִים. וְצִבְעוּ מִבְּחוּץ, עַל כָּל הַלְּכָלוֹךְ.

כִּי מִיִּשְׁחֹו אֶמַר שֶׁזֶה לֹא יִפֶּה, לְהַשְׁאִיר צְרִיפִים כְּאֵלֶּה מְלוּכְלָכִים, בְּסִבְלָה יִפֶּה כְּזֹאת. יֵשׁ פֶּה עֲנִיִּין שֶׁל אֵיכּוֹת הַסִּבְלָה. גַּם אֶת הַתְּרִיסִים צִבְעוּ, אֲבָל לֹא תִיקְנוּ. תִּרְאִי אֶת הַחוּרִים בְּרֶשֶׁת. זֶה עֲנִיִּין שֶׁל הַנְּגִרִיה וְלֹא שֶׁל הַצִּבְעִי - אִזּוֹ לֹא תִיקְנוּ. גַּם כְּתוּר הַמַּחְפֶּרֶת לֹא צִבְעוּ."

הַפִּסְקָה קִטְנָה. "בְּעֵצֶם אֲנִי לֹא מַחְלֹוֹנֶנֶת. זֶה בְּאֵמֶת נִרְאָה לְיֹתֵר פֶּה מִבְּחוּץ. וְכִנּוֹת הַקְּרִמִּיקָה רּוֹצוֹת לְשַׁחֵל גְּרִמִּיוֹת לִיד הַמִּיִּדְרָכָה, וּבְצֵד הַשְּׁנִי שֶׁל הַצְרִיף נִשִּׁים אֲדֻנִּיוֹת עִם צִמְחִים. גַּם וְעֵדֶת תִּלְגִּישׁוֹף דּוֹאגָת לָנוּ. רֹאִית אֶת הַתַּמְרוּרִים 'אֵין חַנִּיָּה'? הֵם תִּלּוּ אוֹתָם אַחֲרֵי שֶׁהַחֲלֹוֹנוֹ שֶׁהַמְּכֻנְיֹוֹת הַחוּצוֹת חֹוסְמוֹת לָנוּ אֶת הַחֲלֹוֹנוֹת. גַּם בֵּית-שִׁימוֹשׁ עֲשׂוֹ לָנוּ סוֹף-סוֹף."

כֹּאן אֲנִי מִפְּסִיקָה אֶת הַשְּׁגָחָה. "בֵּית-שִׁימוֹשׁ? בְּרִצִּינוֹת? אֵין בְּרִירָה, מוֹכְרָחִים לִרְאוֹת. מֵאֲחוּרֵי הַמְּרָאָה הַגְּדוֹלוֹ מִסְתַּתֶּרֶת דֶּלֶת, וְהַלִּיכָה קֶצֶרָה דֶּרֶךְ הַדֶּר הַקְּרִמִּיקָה וּמַחֲסֵן כְּלִי-הַחֶרֶס מִבִּיָּאָה אֶת הַנּוֹזֶק לְחִדְרוֹן קֶטַן, שֶׁבּוֹ שׁוֹכֵן כְּבוֹד בֵּית-שִׁימוֹשׁ שֶׁל מִמֶּשׁ. זֹהוּ בְּאֵמֶת הַתְּקַדְמוֹת.

שׁוֹחֲחֵנוּ עוֹד עַל הַלֶּךְ-הַרוּחַ בְּקִיבוֹץ, בְּאֶרֶץ, בְּעוֹלָם הַמַּעֲדִיף אֶת הַמְּרָאָה הַחִי-צוֹנִי עַל הַחוּכֵן - וּמַחְלִיטִים שִׁישׁ לְגֶשֶׁת לְבוּשָׁא הַבִּיקוּר שְׁלִי: עֵי דִּת מַתְפֶּרֶת הַחֲבִירוֹת הַקְּשׁוּרָה, אַחֲרֵי הַכּוֹל, לֹא מַעֵט בְּמִרְאָה הַחִיצוֹנִי).

(הַמֶּשֶׁךְ בְּעֶמּוּד 6)

(אין חנייה - המשך)

במתפרת הקונפקציה (תפירה לא לפי מידה) עובדות בקביעות שלוש חברות: רינה ט., בלנש וליבי. הן עובדות יחד עם שריטה, האחראית על הגזירה, ולאחרונה גם על קבילת הבגדים. ביחד מחליטים אילו פרטים יש לתפור וכמה. מנסים שהעבודה תקדים את העונה הבאה, כלומר בגדי החורף בקיץ, ולהיפך.

השנה החליטו לראשונה להקדיש יותר זמן לבגדי קיץ, ולמעשה כבר בשבוע הבא יתחילו בתפירת שמלות. הסיבות הן: א) בגדי החורף מתבלים יותר לאט ואפשר להסתדר. ב) המלבחר בחנות החלבשה הוא מגוון וקונים שט. לכן לחורף הזה תפרו רק מכנסים, חולצות וחצאיות וויתרו על ג'קטים, שמלות, כותנות-לילה.

בחירת המודלים לתפירה נעשית ע"י עיון שוטף בדיוורנלים של אופנה ("בורדה" וכד'). מנסים להיות מעודכנים באופנה החדשה ולהיות מודעים למה "הולך" בעיר. יחד עם זה לוקחים בחשבון את טעמן של ה"מרובעות", השומרות בעקשנות על "המראה החלוצי".

אין אפשרות למלא בקשות אישיות, אבל אם מתקבלות מספר בקשות לדוגמה מסוימת, מנסים להיענות. התפירה לפי טעם אישי באה על פתרונה אצל התופרות הטלוניות (ראה כתבה נוספת בעתיד!). מחיר הבגד מחושב לפי מחיר הבד ב ז מ ן ה ק נ י ה .

המתפרה משרתת את החברה בכמה פעולות נוספות: א) גזירת טיבורים למטבח, מגבות ומפות לחדר-האוכל, שקיות למינה למחסן. אלה נמסרים לתפירה למחסן. ב) "גילמור" בגדים שהכרות תופרות בעצמן ע"י "אוברלוק" ותפר נסתר. דרך אגב, חברות, הידעתן שאפשר לקנות בדים לתפירה עצמית או טלוניות בחנות הבגדים? ז ת ו ן ד ו ש ה חו סך נ ס י ע ת ה ע י ד ת .

החברות מציינות שמורגש חסרון חבר /ה המוכן/ה להתמסר לתיקוני בגדים (במובן של להצר, להרחיב, להאריך וכד'). לזה אין פיתרון קבוע ונמצא בקושי רב. במיבנה הנוכחי אין אפשרות לקלוט עובד(ת) נוסף, והן מעירות בצער: אמרו לנו שבניית מתפרה חדשה מתוכננת לעוד 8-9 שנים!"

טך-הכול, החברות מרוצות בעבודה ומקבלות סיפוק. הן מרגישות שהן מספקות שירות חיוני למרבית חברות המשק, במיוחד בימי אינפלציה אלה.

א נ ג ה

החוק המיוחד ל-801

החוק מודיע על התחלת סידרה חדשה של מיפגשים על הנושא:

"קשרים ויחסים בין-אישיים".

בכך נתנו לגלות ביחד דרכים ליצירת מערכת קשרים טובה עם הזולת והתייחסות חיובית לעצמנו. בין השאר ^{ההבדל} בין "קשר" ל"התייחסות";
נבדוק את גישתנו למין; נשוחח על השלמה עם הבלתי-במנע, על קינאה, מחילה
(סליחה), יחסי-גומלין בעבודה ועוד.

הפעם אחיה מנחה הסידרה ואבסס את השיחות על קטטה שנקראת "קורס
בליחסי אנוש". מטרת הקטטה ליצור לחברים להתחלק בחוויותיהם בנושא זה.
הקטטה מוקלטת באנגלית, אך החוג יתנהל בעברית.

עד כה התקיימו חמישה מיפגשים ובכל אחד מהם השתתפו כ-25 איש.
מלבד התועלת שהמשתתפים הפיקו לעצמם כיחידים - נותרה בין החברים
פתיחות רבה שתרמה לשבירת מחסומים וריכוך הסתיגויות.

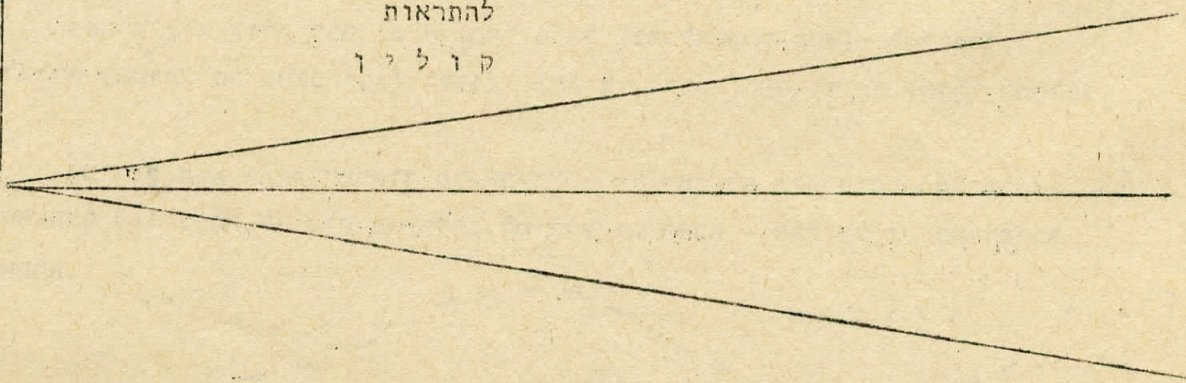
שני המיפגשים האחרונים, שהונחו ע"י גרשי על נושא ההזדקנות היו
ממש יוצאים מן הכלל. ברצוני להודות לגרשי ולכל החברים, שהשתתפו
בצורה מלאה. עלי לציין כי בשבילי התבהרו בחינות רבות על יחסי לעצם
הזדקנותי אני. פחדים שהיו מודחקים אצלי ושלא הייתי מוכן אפילו
להודות בקיומם - יצאו לאור היום. עכשיו הם פחות מפחידים! בנוסף לכך
גיליתי, מה התחביב שעשוי להעסיק אותי רבות בימים הבאים.

אני מזמין חברים חדשים לנצל הזדמנות מיוחדת זאת להצטרף אלינו.

המיפגש הבא יהיה ביום ב' הבא, 27.12.82, בבית מרום

להתראות

קו ל י ו

מרתון הכינרת

קשה לכתוב, כשארה עצמך מרגיש שעשית "כאשלה", בזמן שאחרים הגיעו להישגים יוצאים מן הכלל - אבל אכתוב בכל זאת.

מרחק המרתון הוא 42 ק"מ ואני-אפשר להשוות אותו עם אף מירוץ אחר, שמרחקו הוא מתחת ל-30 ק"מ. לדעתי, כל אדם שמסוגל לרוץ 10 ק"מ בקלות (בקצב איטי), גם מסוגל לגמור 30 ק"מ. זה לא בדיוק ככה במרחקים ארוכים יותר, מכיוון שבטביכות הק"מ ה-30 אתה מגיע למצב שרפת את כל ה"דלק" שלך ואתה רץ פשוט "על ריק".

בין הרצים שלנו סיים נורמן אנגלסברג הראשון, עם טובי ינטס לא רחוק אחריו. נורמן רץ בקצב אחיד כל הדרך - תענוג לראות אותו - והצטיין בזה ששבר את שיאו האישי במרחק זה בכ-6 דקות. הוא אומר עכשיו שזהו זה, אבל יש המון כבישים חדשים באיזור ואני חושב שהמשיכה להגיע אליהם תהיה חזקה יותר מדי בשבילו, כדי לשבת בבית!!!
יואב קיצץ 7 דקות מההישג שלו מלפני שנה. כשהשיג אותי בטביכות הקילומטר ה-35 עוד היה נראה חזק.

אני ודוד "אכלנו" אותה!!! שנינו פתחנו בקצב מטורף ופשוט נשרפנו - אני כבר בק"מ ה-30 ודדיב בק"מ ה-35. איכשהו הגענו לקו הגמר על רגלינו, אבל לא יותר מזה! גם טובי הריס (אולפן) השתתף וסיים לא כל-כך בהצלחה. טיינות. איאן (מטפח פרימוטט) הצטרף אלינו ברגע האחרון בלי להירשם, התכוון לרוץ חצי המסלול ולבסוף רץ את כל המרחק - כל הכבוד!

כמה מילות תודה לנתן ב"א (מאיים כל שנה להשתתף ממש), לאליסטר, ללורה (אחותו של סטיב ינג) ולדובי (אח של וינקי) על עזרתם לאורך המסלול.

המירוץ הבא יהיה "מרתון תל-אביב" - עד עתה לא היה תושב כפר הנשיא שהשתתף בו! נדמה לי שיש מועמדים למירוץ זה השנה - אבל על זה בהזדמנות אחרת.

א ר ו י נ

1888 ה'תשנ"ח הסתיו לחבר המבורג

זכיתי להשתתף בסמינר הדור המתבגר, ואני אומרת "זכות" מכמה סיבות.
ראשית, הסמינר היה מצויין בדרך הגשתו: הועלו נושאים מעניינים; הוגש
כיבוד נהדר, ובעיקר הרשימה אותי הנחלתו הקשוחה של גרשי, שהיתה אולי סוד
הצלחת הסמינר כולו.
שנית, היתה זו הזדמנות נדירה למדי לשוחח עם חברים שאני רואה כבר 30 שנה,
אבל אין לי מגע עימם. להקשיב לדגשותיהם בהווה ולחרדותיהם מפני העתיד.
שלישית, עצם היציאה מן השיגרה היא תמיד חגיגה. כאן היתה לי אפשרות
להינתק מבעיות היום-יום ולרכז את המחשבה באנשים אחרים, תקופה חדשה שתבוא ונוף
קיבוצי שונה משל היום.
עקב מספר החברים שביקשו להצטרף ולא עלה בידם בגלל חוסר מקום - אני מציעה
לקיים סמינר נוסף בן 30 חברים אחרים באותו חתך גילי. יועלו בו אותם הנושאים
או שאלות נוספות, וכך תועשר הוועדה ברעיונות חדשים או תחזקנה המסקנות שכבר
הוסקו.
אני מודה לצוות המארגן ובמיוחד לטוטסי, שללא לחצה לא הייתי משתתפת בסמינר
כלל.

נ ו ר י ת

השבוע היה לי התענוג להשתתף בסמינר שגרשי וועדת החבר המבורג אירגנו למופת.
ישבנו, ותיקים וצעירים יחד, החלפנו דיעות, הקשבנו ודיברנו - והיה לי טוב
כלב. גם הגשנו הצעות מעשיות.
זאת ימ התחלת הדרך, אבל עצם המפגש היה חשוב מאוד ונחן לי חומר רב למחשבה
ורצון חזק להשתתף בעוד פגישות כאלו בעתיד.

מ ר י ו ן

הסמינר למבוגרים, שהתקיינו השבוע אצלנו, היה לפי דעתי נסיון מוצלח להביא
להידברות חיובית מאוד בין שכבות גיל שונות בקיבוצנו - ביחס לעתיד דמות חברתנו
ולמחשבה משותפת על דרכים שונות לעיצוב צורות ארגון וטיפול בשכבה חדשה של חברים,
שיגיעו תוך מספר שנים מועטות לגילאים הגבוהים.
ניתנה לנו הזדמנות לחשוב ולתכנן בצוותא, איך הקיבוץ צריך להתכונן לתקופה
ההיא, ולנסות לדמיין לעצמנו מה יהיה מצבנו האישי, כאשר נגיע ל"גיל הזהב". יתכן
שהתוצאה החשובה ביותר של הסמינר היתה שהוועדה המטפלת בכל הנושא קיבלה גיבוי
וכיוון לפעולותיה, ומכאן ואילך מאת ציבור מגוון בחברה.

(הדים לסמינר לחבר המבוגר - המשך)

בסיום הסמינר יצאתי בתרגשה טובה בלב - פתאום הרגשתי שבכל שכבות הגיל בחברה יש מודעות למצב החוש שמתקרב אלינו, ושיש רצון עז במרב הצלבות ליצור תנאים שיקלו על המעבר הזה.

נ וכתוצאה מכך הולטתי שאוכל להמשיך להיות פעילה, בינתיים להשאיר את הדאגה לעתיד לאחרים.

ובכל זאת משחו מפריע לי. הלי זאת לא הפעם הראשונה שהתקיימו פגישות כאלה על נושאים שונים - הבעיה העיקרית היא הביצוע. האם יש לנו הכלים להוציא את כל ההצעות המעשיות לפועל? בקורה שכן.

ג'ין פ.

ח ו ג ל ה פ ח ת ה ה מ ש ק ל

מתארגן חוג לאנשים המעוניינים להפחית במשקלם.

אם אני רוצה להיות רזה, משמע אינני רזה עדיין, כלומר עלי להכיר בעובדה שאני שמן/ה - קודם כול.

אנשים שמנים מאמינים שזה אצלם מצב זמני ושבעצם בתוך תוכם פנימה מסתתר אדם רזה השואף לצאת החוצה.

נשמע מוכר ?

אם כן, את/ה בדיוק האדם שאליו אני פונה להצטרף לחוג.

לחוג זה איך שום קשר עם חוג 'שומרי משקל' הקיים.

פגישת ראשונה של החוג - ביום ה' 30.12.82 במקלט של

חדר-האוכל בשעה 21.15.

בדבר פרטים נוספים, אנא פנו אלי.

שושנה ק.

"גבורת האיש" - ערב שלם היה ---

נתבקשתי ע"י עליזה ח. להכין ערב לחנוכה בנושא "גבורת האיש". הסכמתי. באמור, אני לא זוכרת, אם היה או לא היה מבע של הפתעה על פניה של עליזה, כשאמרתי לה "כן". אולי בהזדמנות אבקש ממנה לעשות איתי "הזרה"...

בכל אופן, בזה התחילה החרויה של י. לא, אל תבינו אותי לא נכון, באמת הכול היה בסדר, רק שכדי לגשת למישהו כדי שידאג לנושא החשמל, הייתי צריכה לעיין קודם במילון האנגלי ולנסח בקשה בכמה צורות אפשריות, במקרה שהוא יפתיע אותי ויחרוג מהנוסח המקובל של שיחה עניינית. אז מה? זה באמת לא נורא.

הייתי צריכה גם לשבת מול הראי ולהתאמן על חיובים; בסוף בחרתי אחד כזה ספק עסקי, ספק עוגבני וגם בזבזתי כמעט יום שלם על בחירת הטקניקה הנכונה. זהו. כשהייתי מוכנה וכבר ידעתי איפה זה יהיה ובאיזו שעה, ביקשתי מעליזה שתעשה זאת במקומי.

אבל חוץ מזה הכול היה בסדר. רק ש...

יומיים לפני הערב הגדול נודע לי במקרה שאחת החברות שהבטיחה להשתתף בקטע קריאה נסעה לחופשה בלתי צפויה, ולא תוכל, כמובן, לקיים את הבטחתה גם זה, כמובן, לא סוף העולם - אחרי הכול, מה זה הבטחה? טר-הכל מילה קטנה בת 2 אותיות: "כן". שטויות. מה שצריך במקרה כזה זה "במקום". מצאתי - לא בעיה. מזל שזה לא היה צריך לעמוד במבחן המציאות.

אבל באמת, חוץ מזה הכול היה בסדר. רק ש...

יום לפני החלטתי לבדוק, אם יש מוכנות בנושא השירים. אז שום דבר רציני לא קרה, רק שזה שהיה צריך ללנות את זו שהיתה צריכה לשיר החליט לעזוב את המשק. אז מי אני והערב הלא-חשוב שתכננתי, שנעמר בדרכה של החלטה כל-כך גורלית ופאנומית? תגידו: יש "במקום". לא, אין!!! יש לי שאלה לזה שאמר "יגיעה ומצאת - תאמין": מה אתה עושה במקרה שיגיעה

ולא מצאת?

וזהו. חוץ מזה הכול היה בסדר, רק שבסוף ביטלו את הערב, והנסיבות באמת מצערות. וחוץ מזה אני רוצה באמת להודות לכל אותן החברות שנתנו לי הזדמנות נדירה וחילקו איתי חוויות אישיות מעברן. נהניתי מכל רגע. אתן בשבילי נקודות אור, ואני מקווה שעוד בעלה את הערב הזה באחד הימים.

תודה!

ש ר ש נ ה ק.

"אויס - נאמיר"

עברו שלושה וחצי חודשים מן הרגע שבו ברגע של חולשה הסכמתי להלית סדרן החבורה. והיום, ערב וחלפתי, אני מרגיש את הרצון, לשותף את יתר החברה בבעיות הנוראיות בשטח זה של חיינו.

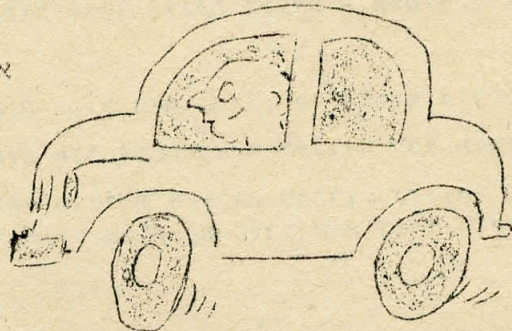
יש לי רושם שבמשך השנים ניסינו כל מיני שיטות של בוזלי משק התחבורה אצלנו, ולעניות דעתי עדיין לא מצאנו את הסיטה. הילתי מכנה את המצב היום, בלשון המעטה, כ"ג'ונגל" אין חוקים, ואפילו אם יש - לא שמים לב אליהם. אנשים רואים אך ורק את צרכיהם האישיים של אותו רגע, ופועלים בהתאם. מפתחות בעלמים! מכוניות בעלמות! נסיעות לא נרשמות! בדיקת שמן או מים - זה רק למוסכניקים! כלי רכב מוחזרים ללא דלק! מכוניות מוחזרות במצב מטונף! ואפילו על תאונות קלות לא מדווחים.

אז לאן הגענו? אם נמשיך כך, אז נאלץ לחזור ל"ימי מנסורה" ולא לתת לחברים את השימוש ברכב!

אולי נראה שתצאתי ממנוחה שחורה מדי, אבל האמינו לי, חברים, ל לא הגזמתי. אז מה באמת הפיתרון?

ובכן, ישבנו השבוע בוועדת החבורה והעלינו רעיונות. דבר ראשון, סיכמנו שהנושא חייב להגיע לאסיפה. עם זאת, הוועדה רוצה להיות קונסטרוקטיבית. לכן היא עומדת להציע מספר הצעות (אשר יופצו עוד לפני האסיפה), כגון סידורים יותר נאותים למניעת מצבי הפקרות, אך יחד עם זאת הענשה אוטומטית ל"מפגרי-חוק". אבי מקווה שעד אותה הסיפור חברים יחבו את הדעת על הנושא, ולא רק שיטפרו את מנהגיהם, אלא שגם יחשבו על רעיונות קונסטרוק-טיביים לפתרון הבעיות, כדי שכולנו ניהנה יותר מהזכות של שימוש ברכב.

א ד י

מזמר הבנים

הכל התחיל ערב אחד בישיבת דעות בנים משהו שאל: "מה עם סמינר בנים?"
והתשובה הייתה: "כן, נכון - אני מציע שימנה תאריך את הסמינר השנה..."
והתשובה שלי הייתה: אופי בנות למינים כאלה: "מה פתאים אתם, מה אני כבר יודעת,
למה בטפלים עלי, מה לי ולארגון סמינרים" - בקיצור, זומת מגן גבוהה שתבטיח
שלא אצטרף לעשרה כלום. אחרת - לא! אני לא יכולה, אין לי זמן, אני לא יודעת,
לזו אמרו לי, לא העירו אותי - הכול הוץ מהמילים שביטאו את ההרגשה האמיתית של
חרדה, פחד וחשש מפני מצב כזה.
ואז, יותר מאוחר, חשבתי - "אם זה כל-כך איום, כל-כך מפחיד, גדול ומרתיע - זה
בטח בגלל שזה 'אתגר'... אולי בכל זאת, נראה, יתכן, ובסוף - כן אני אעשה
זאת."

אז אין מארגנים סמינר בנים, כשלא יודעים כלום?
הולכים לשלומית שמעמיסה עליך חיק מלא אינפורמציה מהסמינר הקודם, מוסיפים
לזה ערימה של 15 ספרים שבכותרת שלהם מופיעה המילה 'קיבוץ' לפחות פעם אחת,
עטים, ניירות, - והרבה ריכוז ומחשבה.
ראשית יש להחליט מהם הנושאים החשובים ואיך להעביר אותם - לשלב של עבודה
יצירתית, איך לגרום למעורבות מקסימלית של כל המשתתפים ואז בניית תוכנית
לפי שעות וזמנים קבועים, כמובן בלי לדעת שום דבר ברור.
הנושאים שבחרתי כחשובים ומעניינים היו: השתלבות בחיי קיבוץ על כל ההיבטים
השונים - מבחינה אידיאולוגית, שעניינה את המשתתפים מאוד; מבחינה רגשית-חברתית,
מבחינה נורמטיבית ומבחינה פונקציונלית.
שוחחנו בקבוצות קטנות, שיחה אישית ומעניינת. שוחחנו עם אדם על נושא החינוך
בקיבוץ; עשינו פלקאט פרסומי לקיבוץ; ובערב נפגשנו עם מרכזי ועדות ובעלי-
תפקידים ולמדנו על תפקידי ועדות שונות ואיך הן פועלות.
דיברנו על הנושא "הפרט למען הכלל והכלל למען הפרט" וניסינו להביט לעבר העתיד,
ל-30 השנים הבאות; עסקנו בנושא 'ערכים' והכנו את מפגש הסיכום.
המטרה שלי בסמינר הייתה ליצור אווירה של נוחיות וביטחון, של עניין ואיכפתיות;
שהשיחות יהיו פתוחות וכנות, שניתן כבוד אחד לשני, שנדע להקשיב וללמוד מהסוב-
בים אותנו; שניקח, כל אחד מאיתנו, אחריות להצלחת החוויה המשותפת לנו. ואם
יצאנו מהסמינר עם הומר למחשבה, עם מחשבות קצת יותר בתירות, עם רעיונות חדשים
ועם הידיעה שנתנו וקיבלנו משהו מכל זה - אז הכול היה כדאי.
בשבילי הייתה זו אחת החוויות הנהדרות ביותר ואני מודה מאוד לכל החבר'ה שהשתתפו
ושיתפו פעולה בצורה כל-כך חמה ואמיתית.

יום שלישי

יום רביעי

26.12. אילנה ומאיר וולר

25.12. שלומית ליפשיץ
שרה דיבולט

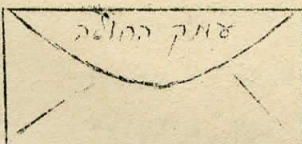
28.12. דוד לוי
משה בן-חיים
פליס קולט
מיכה ליפשיץ
ניל בן-עטר

30.12. שוש בן-צבי

31.12. גליה כהן

1.1. ישראל אבידור
אורי חייט

אילנה
מאיר

20.12.82

מיתקן

"עמק החולה" בית החינוך המשותף

אבקשם להרשות לידיעת הציבור ביישובכם.

ביום חמישי 9.12.82 התקיים בבית החינוך כנס חירום של מזכירים, מקשרים, מטפלות, מדריכים ומחנכי בית החינוך. הנושא שנדון הי' מסיבות המחזור המאורגנות ע"י התלמידים. מסיבות אלה מתקיימות בלי אחריות בית החינוך, ובד"כ בלי אחריות חברות הילדים או המשק המארח.

עפ"י האינפורמציה שזרמה אלינו לוד חלק גדול ממסיבות אלה בהתפרצות יות שעברו את גבולות הטעם הטוב. במסיבת המחזור שנתקיימה ביום ו' ה-3.12.82 באילת-השחר למחזוריים י' ו-י"א, היתה תופעה של שיכרות בממדים גדולים.

לזכות המסיבות הללו ראוי לציין שהן מאורגנות כמעט לבד ע"י הבנות והבנים וזוהי יוזמה מבורכת ודי יוצאת דופן בהורי בנינו, והכוונה לעודד יוזמה ברוכה זו. כנס החירום החליט שמרכז ההפעלה החברתית בבית החינוך (בני כהנר) יכנס בהקדם את מרכזי חברות הילדים ויחד יקבעו את נורמות ההתנהגות, התוכן והארגון של מסיבות המחזור. מרכז ההפעלה יחד עם הילדים יכינו את התוכניות למסיבות. הקיבוצים והמוטבים, אצלם תיערך המסיבה, יקחו אחריות מלאה על שמירת הנורמות המוסכמות.

(המשך בע' 15)

(מתיק המכתבים - המשך)

מרכז ההפעלה החברתית בבית החינוך יאשר את קיום מסיבת המחזור.
אישורו תכאי לקיום המסיבה. הוא יוזיע על האישור למוסדות הישוב
בו תיערך המסיבה ולכל הקיבוצים והמושבים מהם באים התלמידים למסיבה.

עד לגמר ההתארגנות הזאת לא תתקיימה מסיבות מחזור.

=====

י ד ט ב נ ק י ז

YAL. TABENKIN

שלום,
בימים אלה יצא לאור ב"יד טבנקין" תרגומה האנגלי של הספר
"ההתיישבות היהודית ושענת הנישול, 1878-1948", מאת אריה
ל. אבנרי.

הספר בתרגומה האנגלי נקרא: "The CLAIM OF DISPOSSESSION
Jewish Land-Settlement And The Arabs 1878-1948"

ספר זה, במקורו העברי, עוסק בהתפתחות היישוב העברי ובמקביל
לו האוכלוסיה הערבית בארץ-ישראל, בשנות ההתיישבות הציונית
עד הקמת מדינת ישראל. בהסתמך על מכתבים ותעודות מציג הספר
את הטענות הנשמעות כנגד ההתיישבות הציונית ודרכה המוסרית.

נראה לנו, כי יש בחומר המרוכז בספר כדי לעזור בהטברת דרכה
של מדינת ישראל בחוץ.

ניתן להזמין את הספר אצלנו.
מחיר הספר 380 שקל.

בברכה
הלל לויטן (--)
הנהלת "יד-טבנקין"

אל - "יד-טבנקין"

ברצוני להזמין עותקים של הספר
"THE CLAIM OF DISPOSSESSION"

מצורפת המהאה על סך

שם..... כתובת.....

תאריך.....

חתימה.....

לידיעת כל המנויים על משחקי הגליל העליון:

שינוי בתאריך משחק ליגה לאומית בכדורסל

משחק הכדורסל "הפועל גליל-עליון - הפועל רמת-גן" יתקיים ביום א' 30.1.83 בשעה 20.00
(ולא כפי שפורסם בלוח המשחקים, ב-31.1.83)

בברכת צפייה מהנה ואוהדת

הנהלת הפועל גליל-עליון

ג'נט ג'	הרי ל'	נוכחים:
אלרית ב"ח	יענקל מ'	
גדלי ע'	יוסי ב'	
מכאל כ'	איבן ל'	
מכאל ד'	ג'ור ד'	

(1) תוספת מקורות מים לשטחים בבית (בהשתתפות הרולד ו', אסף מ', יופי א')

הוחלט: לאשר בדיקה מעמיקה בנושא שאיבת מים מהירדן ע"מ להשקות שטחים נוספים. מדובר בכ- 600 דונם שבעת מנוצלים לגידולי בעל בלבד.

(2) עתיד ענף המדגה (בהשתתפות אילון ה')

התקיים דיון נוסף על עתיד הענף. לאור תוצאות התמחיר שהוגש בזמנו לוועדה, סוכם שאין הגיון כלכלי בהשקעה כבדה כדי לאפשר חדוש הפעלת הבריכות, לפי דרישת מרכז הענף.

הוחלט: להמליץ לאסיפה על סגירת ענף המדגה, וזאת מתוך ההנחה שקיימות אלטרנטיבות של ניצול השטח או החלפתו. אלטרנטיבות אלו תבדקנה עם מגמה ברורה לצורך שטח זה לשטחינו בחולה, או לקבל תמורתם שטח מוכשר נוסף בבית. בכל מקרה, אין להמשיך לגדל דגים במצב הקיים.

(3) תכנית משק תשמ"ג

הובאו בפני הוועדה הנתונים הפיזיים של הקיבוץ והמשק, המהווים יסוד להכנת תכנית המשק לשנת תשמ"ג.

(4) לול (בהשתתפות לן ו' וג'וני ט')

לשנה

לן דיווח לוועדה שכיום ישנם 10-11 אלף טון פטימים/בעיבוד במשחטה האזורית; ייצור פטימים באזור הוא כ-13 אלף טון. מיום צורך בהשקעה של כ-1.5 מליון דולר על מנת שהמשחטה תעמוד בייצור (עד 15 אלף טון).

להלן ניתונים נוספים מהדו"ח של לן:-

- * כ-2,500 טון לשנה שיוק מחוץ לאזור (למשחות אחרות או לשוק החי).
- * העוף הקפוא מסובסד ב- 80-120%.
- * מספטמבר אשתקד ירד הביקוש לשוק החי ל-3-6% במקום 25%.
- * משקים רבים מייצרים מעל למכסות, והתוספת הולכת לייצוא או לשוק בלתי מסובסד (כ-6 שקל לק"ג), שעדיין כדאי.
- * באופן כללי, הייצוא ירד כתוצאה מהמיתון באירופה.

לאור הדו"ח הנ"ל, הוחלט: להסמין את ג'וני ט, מכאל ד', יענקל מ' ולן ו' להמליץ לוועדת המשק איך לנהוג בלהקה הבאה, היות ובדרשנו להקטין את הלהקה מ-135 אלף ל-92 אלף עקב המצב במשחטה כפי שמפורט בדו"ח של לן.

(5) ריצוף משטח לפני המרכז הציבורי (בהשתתפות אלק ק' והלן ל')

הוחלט לרצף, עם מרצפות צבעוניות, את החלק הקטן מתחת לחדר האוכל (בין העמודים). ריצוף החלקים הגדולים יוכנס להשקעות אחרי אפריל 1983, וזאת עקב התיקרות ההשקעה מ-55,000 שקל שאושרו בתוכנית (במונחים ריאליים) לעומת 160,000 שקל, כאשר המטרה היא ריצוף כל השטח שהוכן לריצוף.

דו"ח משיבה משותפת - מזכירות, ועדת המשק, הנהלת המפעל,
ביום 19/12/1982.

נוכחים:	אירית ב"ח	איתן ל'
	הרי ל'	בני ג'
	מיכאל ד'	אורי ש'
	מיכאל כ'	ברוך כ'
	כוכבה ח'	קולין פ'
	גדי ע'	שוש ס'
	יוסי כ'	ג'ור ר'
	אורי א'	שמואל ח'
	מופתי ל'	

משא-ומתן עם "כור"

התקבל הסבר מאת אורי על המשא ומתן שהתנהל בין "כור" ו"הבונים", ועל ההצעה שהתקבלה כתוצאה מכך. ההצעה, כפי שנמסרה במשיבה המשותפת, טובא לאסירתה להחלטה.

המשך הישיבה עם חברי המזכירות בלבד

נסיעה מיוחדת של מוירה:
המזכירות אישרה למוירה נסיעה מיוחדת לתקופה של שלושה שבועות.

אנפורמציה:

התקבלה הודעה משמחת על נישואיהם, ב- 24.5.1983, של דורית חצור וחיים בסו.